

מגילת התאחדותנו

יוצא לאור

ע"י התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו חנוך שליט"א

בני ברק - אלעד

ב' תמוז תשס"ח

חוקת

שנה י"ב גליון תקס"ז

תוכן העניינים

לקח טוב.....עמוד ג'
דבש תמרים.....עמוד ה'
בשפתי צדיקים.....עמוד ז'
פרפראות לחכמה.....עמוד ט'
ודרשת וחקרת.....עמוד י"א
חוקים להורותם.....עמוד ט"ו
הילולא דצדיקא.....עמוד י"ז
חורבן בית שני.....עמוד י"ט

קול יסודי התורה

03.6171120 - 2171

מס'	שיעור השבוע הבעל"ט
21	יום ראשון ביצה דף ב.
22	יום שני ביצה דף ב.
31	יום שלישי ביצה דף ג.
32	יום רביעי ביצה דף ג.
41	יום חמישי ביצה דף ד.
	ער"ש ושכ"ק - חזרה

7.28	זמן הדלה"ג	8:17	ס"ז קר"ש א
7.13	ירושלים	9:11	ס"ז קר"ש ב
9.03	זמן מוצש"ק	9:46	ס"ז תפלה א
9.06	ירושלים	10:23	ס"ז תפלה ב

על כן יאמרו המושלים בואו חשבונו

בבית רעוע עלובה וקטנה אשר כותליו רעועים ונוטים לנפול בה היה דר בהשקט ושלוח כפרי עם משפחתו העניה והדלה, רק תרנגולת אחת קטנה ורזה היתה רכושם של משפחה זו.

ביום אחד הבחינה אשת הכפרי שהתרנגולת הטילה ביצה, שמחה האשה שחמה גדולה, וכלב מלא חדות נמלה את הביצה בידה ונכנסה אל תוך ביתה והכריזה: הנה בעז"ה נתעשר עתה עושר רב, בעלה ובני ביתה הביטו עליה בתמיהה, ושאלו אותה: מהיכי תיתי שמכיצה קטנה תצמח לאדם עשירות.

ענתה האשה: התרנגולת הטילה עתה את הביצה, אקח את הביצה הלזו, ואשום אותה בחזרה תחת רגלי התרנגולת, ותצא מזה אפרוח, האפרוח שוב יגדל לתרנגולת, אשר גם היא תמיל ביצים וכן הלאה.

לאחר מכן - המשיכה האשה בדמיונה - אמכור את האפרוחים הרבים, ואקנה לי עז, והעז תתן חלב, ושוב אמכור את החלב שתתן העז, ומכסף זה אקנה לי פרה, עתה כבר תהיה לי עז ופרה אשר שניהם נותנים חלב ביתר שאת, כך המשיכה האשה בחשבונותיה והניעה למסקנא שבתוך זמן קצר היא תתעשר בעושר רב.

בעמדה כך שקועה במחשבותיה מיד שרתה עליה שמחה גדולה, והתחילה לצחול ולרקוד, ומרוב שמחה היא שכחה כי הביצה בידה, וכך נפלה הביצה ונשתברה כשבר בכד עמה נשתברה לרסיסים כל דמיונותיה, וכל החשבונות הגדולים שלה ירדו למביון.

הוא הדבר אשר אמר הכתוב "על כן יאמרו המושלים בואו חשבונו" בואו ונחשוב חשבוננו של עולם, לדעת הפסד מצוה כנגד שכרה, ושכר עבירה כנגד הפסדה, דהנה הרבה אנשים חיים עפ"י דמיונם ואינם חיים עפ"י המציאות, כאותה אשה שכבר ראתה בעיני רוחה את עושרה הרב, ובאמת היא נותרה עניה מרודה, כמו"כ סבורים אנשים רבים שהם נמצאים במדרגות רוחניות עליונות, ואינם שמים על לב להבין מדרגותם האמיתיות.

אלמלא היו אותם האנשים מכירים את מצב האמיתי אזי היו עובדים את ה' באותה מדרגה שהם נמצאים בה, וכך היו מתעלים ברוחניות מעלה מעלה, אולם הדמיון מטעה את האדם ואינו מאפשר לו להבחין אימתי יורד במדרגותיו, כי נדמה לו שכבר נתעשר בעושר רב.

אכן מעותם נמשכת מפאת הישג רוחני מסוים הנמצא בידם, וסוברים שיש בידם אוצרות רוחניים גדולים ורבים, אך כאשר יפול לאחמ"כ ממדרגתו עשרה מעלות אהורנית, ויהי אצלו כדוגמת אותה הביצה שנשתברה לבסוף, וכל דמיונותיו יעלו בתוהו אז יתברר לו כי האמת לאמיתה שונה לחלוטין, ועליו מוטל עוד עבודה רבה בכדי להניע לתכלית השלימות ולהתעשר על ידה בעשירות אמיתית.

קהל יטב לב ד'סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בני ברק

לישרים נאזה תהילה

בעבור עלינו שמחת הבר מצוה בחצרות קדשינו

ברוב פאר והדר בשמחה וחדוה עילאה

לא נוכל להתעלם מלהביע רגשי תודה המפעמת בלבינו

קדם הני עסקנים יקרים וחשובים, כולם ברורים ואהובים,

חברי וועד אירגון שמחות בר מצוות לאנ"ש

הן המה אשר לקחו על עצמם המשא הקודש

לערוך שמחות הבר מצוות לאנ"ש במנוחת הנפש

וכבר זכו לחסוך ממונם של ישראל ועוד ידם נטויה בעז"ה

וגם עתה הגדילו עשות בעריכת הסעודת מצוה
באופן נאה ומכובד כראוי וכיאות

מה' ישאו ברכה, עונג וגם שמחה, בשפע ובהצלחה, וכט"ס.

בתודה ובברכה

הנהלת הקהילה

לכה טוב

ליקוטים יקרים, מפי סופרים וספרים, ע"ד מוסר וחסידות נאמרים

זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר,
אין זאת אלא תשובה, שמקודם צריך האדם
לשוב בתשובה, ואח"כ אשר צוה ה' לאמר
ילמוד תורה ואז יעלו לרצון לפני ה'.
(באר מנחם)

זאת חקת התורה וכו' זאת חקת התורה
פי' לכך נתן הבורא מצוות שהם חוקה שאין
השכל מחייבם, כדי שיהא נראה אשר צוה
ה' לעשות, שהאדם אינו עושה המצוות, רק
בעבור ציווי הבורא אליהם. (קדושת לוי)

זאת חקת התורה וכו' ר"ל זאת חקת
התורה, שזהו מחוק ודרכי התורה, אשר
צוה ה' לאמר פי' שיאמר על כל דבר אשר
תאונה אליו, אשר ה' צוה זאת שיהיה כן.
(אמרי שפר)

זאת חקת התורה מתרגם דא גזירת
אורייתא, י"ל שזה עיקר גזירת התורה
אשר צוה ה' לאמר לאחר יום, ואם לאו
יוכיח בשער בת רבים, יענש הוא בעונם,
ואם יוכיח ולא ישמעו יהיו מזידים ולא
שוננים, נמצא שזו היא גזירת התורה
לאמר לאחריהם. (חתם סופר)

זאת חקת התורה, ברש"י לפי שהשטן
ואומות העולם וכו' ומה טעם יש בה וכו'
אין לך רשות להרהר אחריה, דלפעמים
האדם ח"ו אינו במחוק ולומד ומתפלל בלא
התלהבות לפיכך מונק אותו מה טעם יש
בה בלימוד ותפילה כזה, לכך חוקה הוא
ואין לך רשות להרהר אחריה וילמוד כך,
והתיקון לזה הוא ויקחו אליך וזה התקשרות
לצדיקים ואז יהיה תיקון אפילו לתפילות
אלו. (תורת חיים)

זאת חוקת התורה וברש"י גזירה היא
מלפני וכו' בא לומר דמחוייבים אנו להאמין
בה' אף שלא נדע שום טעם, ובה יוסתם פי
השטן כי אמונה הוא חוק ולא יעבור, וזהו
לאמר לשטן שהוקה הוא, וזה בעצמה הוא
הטהרה. (ישמח ישראל)

ויקחו אליך נ"ל על כוונתך דכיון דאינם
יודעים מעמה יקחו על דעתך, וככה העצה
היעוצה בכל המצוות לעשות על דעת
הצדיקים. (אגרא דבלה)

ויקחו אליך פרה אדומה וכו', ויקחו
אליך ר"ל שני" התורה ימשיכו למטה פרה
אדומה שלא יהיה לישראל חסרון בשום
אבר, אשר אין בה מום פי' שלא יחסר להם
כלום, אשר לא עלה עליה עול ר"ל שלא
יהא אליהם עול מלכות ועול דרך ארץ, דכל
המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול
מלכות ועול דרך ארץ. (נעם אלימלך)

ושרף את הפרה לענינו, ב' פעמים פרה
בגמ' יצ"ר ר"ע היינו שישפרו את היצר
הרע, לענינו שלא יסתכל ברע, כי ליבא
ועינא תרי סרסרי דעבירא, ואם לא יסתכל
ברע ממילא ינצל כל אבריו שלא יחטא.
(ארץ עדות)

הוא יתחטא בו ביום השלישי וכו'ם
השביעי יטהר וכו' ע"פ חמ"ז דאם עשה
תשובה אז ע"י השבת נתכפר לגמרי ולא
צריך עוד כלום, וזה מרומם בפסוק הוא
יתחטא ביום השלישי בגמ' תשובה, היינו
אם ע"י התשובה יתחטא, אזי וביום
השביעי ע"י השבת יטהר לגמרי, אבל אם
לא יתחטא ביום השלישי שלא עשה
תשובה, וביום השביעי לא יטהר שלא יועיל
שלא יועיל השבת כלום. (אמרי יוסף)

זאת התורה אדם כי ימות באהל אמר
הכתוב חקת התורה כי תעסק בה
בתשובה ותשוקה שלימה, כי תצטח
בנפשך אדם כי ימות באהל ויבקש את
נפשו להשיבה על יום אחד עוד לעולם הזה,
כמה היה משתדל בתורה ומצוות ומעש"ט
באותו היום שהניחיהו. (תפארת שלמה)

וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל
עליו טמא הוא, ר"ל שאינו סוגר פיו, רק
כלי פתוח תמיד לדבר דיבורים האסורים
אזי טמא הוא. (אור פני משה)

ולקח אוזב, נקוד קדמא ואזלא דאזוב בא
לרמז על ענוה, ורמז העצה לזה קדמא היינו
שיחשוב מאין באתו ואזלא ולאן אתה
הולך. (בארית המים)

פן בחרב אצא לקראתיך וברש"י אתם
מתנאים בקול שהורישכם אביכם וכו' ואני
אצא במה שהורישני אבי וכו', והלא כאן

לא חטאו ואם כן הקול קול יעקב, אלא
דאדם השיב אתם מתנאים בקול כנאות,
אם כן אין קול תפילתכם מקובל ומרובה
לפני ה', לכן אצא במה שהורישני אבי.
(עטרת צבי)

וישמע הכנעני ברש"י לשונם בלשון כנען
ולבושם כעמלקים, לא שינו לבושיהם דאם
לבושים ומדברים ככנענים יהיו כמותם,
דכלבושיהן ולשונן כן הם. (אמרי פנחס)

על כן יאמר בספר מלחמות ה' וכו'
סופ"ה גימ' אלהים אדני, בזה צריך
ללחום מלחמות עם היצר הרע, לומר לו
שיש דיין ומושל ואדון, שעל זה מורים
שמות הנ"ל. (זרע קודש)

באר הפרוה שרים ברוה נדיבי עם
וכו', באר הוא התורה הפרוה שרים
שלמדו שרי התורה ברוה מלשון קנין נדיבי
עם הדנדיבי בעם תומכי דאורייתא יכולים
לקנות תורתם, במחוקק וי קרייצן ויך אריין
אין די תורה, במשענותם ע"י שהת"ח
נשענים עליהם ככל צרכם. (רבי יחזקאל)

ברוה נדיבי העם, הינו שצריך כל אחד
ואחד לראות להמשיך את החסדים לזה
העולם ע"י עובדות ומעש"ט ומכנים בהם
חיות חבורא, שזה נקרא באר. (בית אהרן)

במחוקק במשענותם, כי לפי הבטחון
שבני ישראל בוסחים בתורה, כך עושה
חקוקה כלבם וכך נותן חיים. (חידושי הרי"ם)

וממדבר מתנה, ע"י ששומרים דיבוריהם
בקדושה ובטהרה וזכים אל מתנה, היא
התורה שניתנה לנו במתנה. (דעת משה)

ונירם אבד חשבון, ונירם ר"ל מי שהוא
נתרומם כנאות, אבד חשבון פי' שוכח
החשבון של חשבון הנפש, כי מחמת
הנאות נדמה לו שהוא נקי מעבירות.
(אילנא דחיי)

בליל שב"ק זו
תתקיים ה"באטע"
לבחורי חמד דישיבתינו הק'

דבש תמרים

פנינים יקרים, מבאר הפרוה שרים, רבותינו הקדושים עצי התמרים

מגלה טעם פרה אבל לאחרים חוקת, כדי ללמד את ישראל לאחוז במדת הענוה, אמנם זה שייך רק בעוה"ז כאשר בוחר בנמיכין, אבל לעתיד כתיב והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון דברים המכוסין מכם בעוה"ז עתידים להיות צופים לעוה"ב כי אז יתקיים הי מלך גאות לבש ולכן כל הדברים מכוסין מכם בעוה"ז מטעם מדת הענוה ועתידים להיות צופים לעוה"ב שאז תהא ההנהגה בעטרת גאות. (ברך משה)

☆

זאת חוקת התורה. ופירש"י לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה לפיכך כתב בה חוקה גזירה היא וכו', וגל"פ דידוע דישאל"ל ר"ת י"ש שיישים ריבוא איותיות ליתורה ולכל איש מישאל יש אחיזה באות אחר ורבים מקשים דאם נתי ספר ניהוי שאין כמנין הזה ויש מתרצים שמנין האותיות הוא ביחד עם התרגום ולפי"ז יל"פ שהשטן ואוה"ע מוניין את ישראל שרוצים לספור האותיות ולמצוא אם אכן יש שיישים ריבוא אותיות לתורה [ר"ת ישראל] והם לא מוצאים לפיכך כתב בה "חוקה" וגם "גזירה" הוא מלפני לרמוז שמונין גם התרגום שאומר על זאת "חוקת" התורה דא "גזירת" אורייתא לומר שגם התרגום נחשבין למנין. (כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א)

זאת חוקת התורה. ובמדרש אמר לו הקב"ה למשה לך אני מגלה טעם פרה אבל לאחרים חוקת דאמר רב הונא כתיב כי אקה מועד אני מייעשרים אשפוט וכתיה והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון דברים המכוסין מכם בעוה"ז עתידים להיות צופים לעוה"ב, וי"ל לפי משי"כ בשי"מ לפי המדי עתיד הקב"ה להביא סיני ותבור וכרמל ולבנות ביהמ"ק על גביהן, וקשה דהרי הקב"ה בוחר בנמוכין כדאי לעולם ילמוד אדם מדעת קונו שהניח כל הרים וגבעות והשרה שכינתו על הר סיני, והתיי דבאמת ודאי כבוד שמים הוא להיות מקום כבודו ולהשראת שכינתו ברומו של עולם ולו יתייש נאה להתלבש בעטרת גאות אך מקודם שנתגלה מלכותו כי בכל משלה רצונו להסתיר לבוש הגאות על כן בחר יה לשכון במקום נמוך, אבל לעתיד שיתגלה מלכותו לעין כל אז יתלבש בלבוש הגאות ע"כ, ונראה שזה הטעם שלא נתגלה טעם פרה לכלך ישראל כדי להביאם לשפלות וענוה כי מאחר שלא זכו שיתגלה להם טעמי כל המצוות מזה יתעוררו להכיר שעדיין לא הגיעו לתכלית השלימות ויאחזו במדת הענוה, אבל לעוה"ב כאשר ההנהגה תהיה במדת הגאות ושוב לא יהא שייך טעם זה אז יתגלה טעם פרה לכל ישראל, והוא הכוונה לך אני

ויקחו א"יך פרה אדומה. ובמדרש מכאן שפרה אדומה נלקחת מן הגוי, זשי"ה כל הגוים כאין נגדו מכאפס ותהו נחשבו לו, וי"ל בהקדם להעיר לפי משי"כ במקדש מלך שענין פ"א הוא השגחה פרטית שימצא פרה תמימה באדמימות ולא יהי בה שתי שערות לבינות וכו', ולבאורה קשה אי"כ מדוע עשה הי ככה שלא ימצא פרה כזה רק ברשות עכו"ם, ויבון לפי מה שדרשו במדרש כל הפרשה על אוה"ע פרה זו מצרים אדומה זו בכל תמימה זו מדי ושחט אותה לפנינו שנאמר כי זבח להי בבצרה ושרף את הפרה לעיניו דכתיב ויהיבת ליקודת אשא, כי בכח פ"א יהי הכנעת האומות, וא"י בגמרא חזק עובדיי כה אמר ה"א לאדום וגוי מאי שנא עובדיי לאדום וכו' עובדיי גר אדומי היה והיינו דאמרי אינשי מיניה וביה אבא ניזול ביה נרגא, פירש"י מעצמו של יער יכנס בתוך הגרן להיות בית יד ויקצצו את היער וכן עובדיי לאדום, וכזה אפשר להבין שלזה היתה הנהגת ההשגחה שתהא פרה אדומה נלקחת מן הגוי, דפרה אדומה ה"ה הכנעת האומות והכח הוא יותר חזק כשהוא בא מיניה וביה, ולכן ממשיך במדרש זשי"ה כל הגוים כאין נגדו וגוי שזהו תכלית פ"א שיהיה כל הגוים כאין נגדו כדי שכל המלכות הרשעה מהרה תכלה. (דברי יוא"ל)

כאילו קיים כל התורה

בשול"ת פרי השירה (ה"ב ס"י טב): ולבי אומר לי, שמה שאנו רואים שמחבבים כל כך מצות כתיבת ס"ת, משום שהיא מצוה אחרונה מתרי"ג מצות, וכמו שכתבנו שאין המצוה נקראת אלא על מי שגומרה, ה"ז אם מקיים מצוה אחרונה מתרי"ג המצוות נחשב כאילו קיים כל התורה.

פנה עוד היום לגבאי הוועד והצטרף למצוה רבה ונשגבה זו – 050.4128309

ישיבה קנאה דרבינו יואל מסאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א
ובראשות מורינו הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א
זכרון מאיר - בני ברק

אשריכם חתני התורה

בחזרה עילאה ובשמחת התורה מעומקא דליבא, מביעים אנו בזה שמחתנו וברכותינו ונעטר שלשה כתרים להני תלתא צנתרי דדהבא הבחורים החשובים היושבים ראשונה בממלכת התורה בהיכל ישיבתנו הק' שוקדים ומתמידים בפיקודי ה' ישרים, את שמם על נס נישא ונרים, להללם ולפארם בכל התוארים,

הלא המה

הבה"ח כמר אברהם יהודה טאבאק נ"י

הבה"ח כמר משה אל"י גרין נ"י

הבה"ח כמר יואל פעלבערבוים נ"י

הבה"ח כמר יחזקאל שרגא בראך נ"י

אשר אחרי שעות ארוכות לילות כימים של יגיעה עצומה והתמדה מרובה שהוסיפו והקדישו על עצמם

מחוץ לזמני וסדרי הלימודים בישיבתנו הק'

בעזה"ש"ת גדלו והעליחו וגם עשו פרי הילולים לה' ולתורתו ועמדו בכור המבחן בעל-פה

על כל שו"ע הלכות בשר בחלב

אשריכם ואשרי חלקכם! זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו

וצרופה בזה ברכותינו המרובות, שכשם שזכיתם ללמוד ולהבחן בהלכתא רבתא זו כן תזכו ללמוד ולדעת עוד הלכות רבות, ותתעלו מעלה על במתי התורה, ותתגדלו לשם ולתפארה, והשי"ת יסייע בידכם, להמשיך בלימוד התורה כל ימי חייכם, ותתעבדו לאילנא רברבא, לתפארת הישיבה.

החותמים בהערכה ובשמחת התורה

הנהלת הישיבה

סיפורי צדיקים, בביאור הפסוקים המלאים זיו ונוגה מפיקים

בשפתי צדיקים

ויקהו אליך פרה אדומה

כותב הרה"ק רבי משה מפשעווארסק זי"ע בספה"ק אור פני משה: שמעתי אומרים דאיתא בספרים מעשה מלך אחד שמע מכל אשר עשה משה איש האלקים נפלאות ותעלומות והמלך הזה היה מכיר בצורת הפרצוף והסכים בדעתו ושלח צייר אומן המדבר אל משה לצייר דמות תבניתו ויהי כאשר בא אל המלך ויפן כה וכה וירא כי אין בעולם רע מהתואר צורת הפרצוף הזה, שהיה מראה סימני מדות רעות ומגונות, להיות נואף ורוצח וכל מדות רעות שבעולם, ויצו המלך להרוג את הצייר הזה באמת באמרו שמעל בשליחות המלך, ויקח המלך בדברים את הצייר השני ואמר לו כזה וזה, ויהי כאשר בא הצייר השני אל משה, וירא פניו כתבנית אשר הביא אותו הצייר הראשון, ותסמר שערות בשור באמרו כי למיתה ילך גם הוא בבואו אל המלך, וערב אל לבו, ויגש אל משה ויאמר לו כך וכך, והנה בקשתי שתאמר לי מדוע פניך רעים, ואתה אינך דומה לשום בן אדם אשר על פני האדמה, ויען משה רבינו ע"ה ויאמר אתה בן אדם קרוץ מחומר אשר טח עיניך מראות ולבך צפת מושכל הטוב וטב יאמר למי אשר פניו מורים ומוכיחים להיות טוב הלא זה הוא כבהמה לפי טבעו הוא טוב, וזה הדבר הטוב כי אשר פניו רעים עד מאד והוא גובר על החומריות ומחפכו לטוב, זה הוא בעצם אשר לו משפט הטוב לקרוא לו טוב כי הוא בבחירותו טוב עד כאן שמעתי הגם שיש לפקפק שתשובה זו אשר השיב יראה מיעוט ענוה ואצל משה רבינו ע"ה נאמר והאיש משה עניו מאד מכל מקום אאמין כי היה צריך להשיב כזה בכדי שלא יתחלל שם שמים על ידו ח"ו באמרו שמשה רבן של כל ישראל צורתו מוכחת כזו, לכן השיב האמת ודוק כי דקדוק נכון הוא, והוא אשר רמז כאן הכתוב דהנה פרה רומז על גוף האדם שהרי פרה בגימטריא העיר שדרשו חז"ל על גוף אדם אדומה רומז על בעל עבירה, כמ"ש אם יהיו חטאיכם כשנים אם יאדימו כתולע וזהו דבר אל בני ישראל ויקחו אליך שידמו אליך במעשים טובים ואם יאמר האדם מי זכל להדמות אל משה רבינו ע"ה שהיה קדוש מרחם לזה אמר אדרבה פרה חומריות

גופו היתה צורתו אדומה כעל עבירה ורק אח"כ נעשה תמימה תמים בעבודתו ית"ש אשר אין בה מום וזה היה מצד עצמו ששיבר את החומריות וראה בכל פעם אשר לא עלה עליה עול, זה יצה"ר שלא יתפוס את החומר נמצא יש לכם ליקח ראה ממנו גם כן להיות טוב.

וידבר העם באלקים ובמשה

שני חסידים נסעו לרגל מסחרם בדרך והוצרכו להיות בעיר ווילנא אמר אחד מהם לחברו מכיון שבווילנא את ניכנס להרה"ק ר' ישראל דוב מוויילנא שיהיה מפורסם מאוד במופתיו בסעודה שלישית הלכו שניהם לבית הצדיק הדורח היה רב מפני הקהל הגדול שהסתופפו בצל קדרשו ואירע כך ששני האנשים עמדו מאחורי הכסא של הצדיק והצדיק פניו אל השולחן ולא ראה אותם הצדיק אמר תורה וכל המסוכין ישבו והקשיבו בדרך ארץ ושני האורחים דיברו בניהם בחשאי אמר להם חסיד אחד אין זה ממידת דרך ארץ לשוחח בעת השולחן האיש המשוחרח שתק ולא השיב כלום אבל בליבו חשב הלא הוא איננו רבי שלי פתאום באמצע התורה אמר הצדיק: כתב וידבר העם באלקים ובמשה דרשו חז"ל (סנהדרין ק"י). כל המהרהר אחרי רבו כמהרהר אחר השכינה, לא הבינו החסידים למי התכוון הצדיק ואותו המשוחרח חשב בליבו האומנם התכוון אלי הרי לי יש רבי אחר והצדיק אמר שנית: המהרהר אחרי רבו כלומר הוא מהרהר שרבו הוא אחר ולא זה כמהרהר אחר השכינה הרגיש האיש שכנראה מתכוין אליו ובכל זאת חשב בליבו הרי יתכן שבין כל הקהל הרב הזה יש מי שהוא אחר שאליו נסתיין ולא אלי שהרי הוא אינו מכיר אותי כלל והצדיק אמר בשלישית: המהרהר אחר רבו כלומר שהוא מהרהר שרבו התכוין לאחר כמהרהר אחר השכינה בכל זאת עדיין לא היה ברור לו שאמנם אליו הדברים נאמרים והצדיק אומר פעם רביעית כל המהרהר אחר רבו היינו אם המהרהר עומד מאחורי רבו כאילו מהרהר אחר השכינה ואז הבין האיש היטב שאלי מכוונים הדברים.

תודתנו וברכותינו לידידינו החשובים שהשתתפו בהוצאת הגליון

הר"ר יוסף יודא יאזשעף הי"ו לרגל הולדת בנו נ"ו למז"ט

ויח"ר שיזכו לרוות רב תענוג ונחת מכל יוצ"ח וכט"ס

לעילוי נשמת
הרה"ח ר' וחיאל קלוין ז"ל
בן הרה"ח ר' ברוך שלום"א
גלב"ע ה' תמוז תש"נ

לעילוי נשמת
האה"ח מרת רייצל זינגער ע"ה
ב"ר שמעון ז"ל
גלב"ע כ"ט סיון

שיר וקול תודה

יעלה ויבוא ויגיע ברכותינו, עלי ראש האי גברא יקרא, גריס באורייתא תדירא,
צנא מלא ספרא, עובד את ה' ביראה טהורה, נח לשמים ונח לאנשים, מתעסק
בקדשים, תמים בדרכיו וחסיד במעשיו, נערץ על מכיריו, איש חמודות ורב
תבונות, שמו הטוב משבחים ומהללים בשפתי רננות,

הרה"ח ר' **שניאור זלמן טאבאק שליט"א**
שו"ב דקהילתנו הק'

לרגל השמחה שבמעונו באירוסיו בתו החשובה שתחי' למזל טוב
עב"ג הבחור היקר והחשוב, לפניו הולך שמו הטוב,
כמר **יוסף משה ארי' היילברון** גי"ו

ובזה צרופה וערוכה, זאת הברכה, מאלוקי המערכה, שמשמחה זו יושפיע לכם
רב ברכות ושובע של שמחה, ויוסף ה' עליכם אלף פעמים ככה, ברבוי והמשכה,
ותזכו לתענוג ונחת דקדושה, מכל יוצ"ח במידה מרובה וגדושה, בבריות גופא
ונהורא נפישא, וכל טוב סלה.

המברכים בכבוד ובהערכה, אסירי התודה והברכה

העוסקים עמו במלאכת הקודש

שלום ראזמאן, יחזקאל הערשקאוויטש, חיים מענדל יאזשעף,

מרדכי גימפל כהן, אפרים ברוך האראוויטש, מאיר טאבאק,

יעקב שרגא שווארץ, ישראל צבי ווינפעלד, אברהם ניסן ריבל

פרפראות לחכמה

מאמרים נחמדים, ע"ד דרוש מיוסדים, בפתור ופרה משוקדים

לך רשות להרהר אחריה שבע"ז גזירה היא שאין לך רשות אפי' להרהר, ולכן צריכין כפרה על אותם האנשים שחטאו במחשבה. (כתב סופר)

☆

במדרש אי' אמר שלמה דרשתי וחקרתי על כל טעמי מצוות עד שמצאתי בהם טעם עד שהגעתי לפרשת פרה אדומה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני, ולכאורה מ"ש דרשתי על כל טעמי מצוות היא כשפת יתר וצ"ב, ונל"פ דהנה באמת יש על פרה אדומה טעם כמ"ש רש"י בשם ר' משה הדרשן תבוא אמה ותקנח צואת בנה והיא לכפר על חטא העגל, אך אי נימא דמצות פרה אדומה עוד במרה נצטוו קודם חטא העגל דכתיב שם שם לו חוק ומשפט חוק זה פרה דהיא בלי טעם, אבל אי אשכחן איזה מצוה אחרת שהיא בלי טעם הוי מצי למימר דחוק קאי על אותו מצוה אבל פרה י"ל טעם לזה כדברי ר' משה הדרשן, לכן אמר שלמה המלך דרשתי וחקרתי אחרי כל טעמי המצוות ויש להם טעם ומוכח דחוק קאי על מצות פרה אדומה, וע"כ דאין הטעם כדי לכפר על מעשה העגל.

☆

במדרש אי' אמר שלמה דרשתי וחקרתי על כל טעמי מצוות עד שמצאתי בהם טעם עד שהגעתי לפרשת פרה אדומה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני, ונראה דהנה מצינו דפרה אדומה הוא חוק נפלא שהיא מטוהר טמאים ומטמא טהורים, והקשה התוס' (יומא י"ד. ד"ה למה) מאי חוק הוא זה דילמא כך טבעתה של פרה אדומה לטהרה, אלא עד הערב עדיין זה שהיה עליו הוא טמא, ונמצא שהמטהר והנטהר שניהם טמאים עד הערב, ואח"כ שניהם טהורים, ונ"ל לתרץ קושיית התוס' דהנה הרמב"ם פסק דאם אין לו ביום השביעי אפר הפרה טיבל בו ביום, ואם יארע אפר פרה ביום ח' או ביום ט' מזה וטהר מיד ואין צריך להמתין עד הערב, אבל המזה טמא עד הערב, והיא חק, ולפי"ז כשיש לו אפר פרה ביום ז' אין כאן חוק כקושיית התוס' דשניהם טמאים עד הערב, זולת כשאין כאן אפר פרה בו ביום וז"ש אמרתי אחכמה להבין ענין החוק והיא רחוקה ממני היינו שרק כשרחוק ממנו האפר אז רחוקה ממנו הטעם של פרה שרק אז היא חוק. (חתם סופר)

☆

במדרש אי' אמר שלמה דרשתי וחקרתי על כל טעמי מצוות עד שמצאתי בהם טעם עד שהגעתי לפרשת פרה אדומה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני, ויתבאר דהנה באמת פרה אדומה יש לה טעם כדברי ר' משה הדרשן שבא לכפר על חטא העגל, אבל זה אינו שהרי על פרה אדומה נצטוו קודם חטא העגל כדאיתא בגמ' שם שם לו חוק ומשפט שנצטוו על פרה אדומה במרה, ואז עדיין לא עשו את העגל, וז"ש שלמה אמרתי אחכמה להבין טעמה של פרה אדומה כדברי ר' משה הדרשן לכפר על חטא העגל, אבל זה אינו כי רחוקה היא ממני, שנצטוו ע"ז זמן רחוק מחטא העגל.

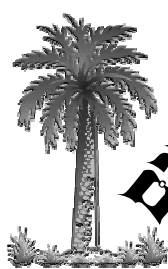
איתא בגמרא בקש קהלת להיות כמשה יצתה בת קול ואמרה לו וכתוב יושר דברי אמת, והוא תמוה. ויש לפרש על פי דברי המדרש ויקחו אליך לך אני מגלה טעמי פרה אבל לאחדים חוקה אמר שלמה על כל עמדותי ופרשה של פרה אדומה וכו' אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני, ובספרים איתא רמז בפסוק ולקחו ליטמא מ'עפר שרפת החטאת ראשית תיבות "למשה" אמנם יתכן גם שזה הרמז ירמז על שלמה שאותיותיו ג"כ רמזים בראשי תיבותיו אולם ההבדל ביניהם הוא שאותיות "למשה" רמזים בר"ת ליטמא מ'עפר שרפת החטאת על הסדר ביושר משא"כ באותיות שלמה הרמזים בר"ת שלא כסדרן, וזהו שאמרו בקש קהלת להיות כמשה היינו שרצה שגם אליו יתגלו טעמי פרה כי היה סבור דכמו שרמזו בר"ת הללו אותיות למשה כך נרמזו בהם אותיות שלמה יצתה בת קול ואמרה לו וכתוב יושר דברי אמת דרך אותיות למשה רמזים בר"ת ביושר. (בנין אריאל)

☆

זאת חוקת התורה ופירש"י לפי שהשטן ואומות העולם מוניין את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה לפיכך כתב בה חוקה גזירה הוא מלפני אין לך רשות להרהר אחריה, ויש לדקדק הלשון שהשטן ואוה"ע למה דווקא שניהם ביחד ונראה דהנה רשיו"ל פ"י בשם ר' משה הדרשן הטעם פרה אדומה הוא כדי לכפר על חטא העגל והנה אמרו רז"ל כשקיבלו בני ישראל את התורה נעשו חירות ממלאך המות וחירות מן המלכיות וכשחטאו בעגל בטל החירות וחזרו להיות כבתחלה והשתא אם איתא דפרה אדומה היא כפרה על העגל הו"ל לחזור להיות חירות ממלאך המות ואוה"ע אלא וודאי מוכח דלא כר' משה הדרשן והדרא קושיא לדוכתא מה טעם יש במצוות פרה אדומה והנה אם השטן הוא המלאך המות היה בא לבדו היינו יכולים לומר לו דהטעם של פרה אדומה הוא כדי לכפר על חטא העגל ואהני לן להיות חירות מן האוה"ע המלכיות ואם אוה"ע המשתעבדים בנו היו באים לבדם היינו יכולים לומר להם דאהני לן פרה אדומה להיות חירות ממלאך המות אבל השתא דהשטן ואוה"ע באים כאחד לשאול מה טעם יש בה אז אין לנו פתחון פה להשיב ולכן כתב בה חוקה.

☆

זאת חוקת התורה וכו' וברש"י אי' לפי שהשטן ואוה"ע מוניין את ישראל וכו' לפיכך כתב בה חוקה גזירה היא מלפני אין לך רשות להרהר אחריה, ונל"פ דהנה בוודאי הטעם היא כמו שכתב רש"י בשם ר' משה הדרשן תבוא אמה ותקנח צואת בנה, אלא דלכאורה קשה מה היו צריכים לכפרה הלא כבר מתו מיד בעשיית העגל, אך י"ל עפ"י שכתב הרמב"ן כי לא מתו רק שלושת אלפים כי אחרים לא חטאו רק במחשבה ולא בפועל, ואלו צריכים כפרה מפני שבע"ז אף ההרהור אסור, ולפי"ז א"ש דהנה אוה"ע יודעים הטעם כדי לכפר על חטא העגל אבל קשה להם הלא כבר מתו החוטאים, והתירוץ הוא גזירה היא מלפני אין

בני תגמילות חסדים ועזרת חתנים "תומכין דאורייתא"

שע"י בחורי ישיבת מהרי"ט ד'סאטמאר
ישמח משה 22 ת.ד. 84 - קרית יואל בני ברק

המטרה: להמציא הלוואות לבחורי ישיבתנו הק' בעת שמחתם באירוסיהם למז"ט

שיר וקול תודה

גילה ורינה, שפתינו תרננה, בזאת השורה, נברך ברכת מז"ט בשפה נעימה וברורה
באירוסי ידידנו וחברינו, הצמוד באהבה בקירות לבבינו, הבחור היקר המופלג
אשרי שלו ככה, כלי מחזיק ברכה, כולו מחמדים, עוסק בתורת משה בנעימים
ידי רב לו במעשי צדקה וחסד, ובפרט מסור בלב ונפש להצלחת ולהרמת הגמ"ח

הבה"ח יוסף משה ארי' היילברון נ"י

לרגל שמחתו באירוסיו עב"ג שתחי' למז"ט ובשעמומ"צ

ובהאי עידן דחדוותא נשגר כסא דברכתא, בברכת הודא"ה לעילא מכל תושבחתא,
על פעולותיו המרובים והנאמנים, למען הרבות קרן הגמ"ח "עזרת חתנים".

יהא רעוא מן קדם אבוהון דבשמיא, רבון עלם ועלמיא, שהזיווג יעלה יפה כליל בהוד ובתפארת, יציץ
ויפרח כגפן אדרת, ויזכה לבנות בית נאמן לישראל למשמרת, ע"ד ישראל סבא למזכרת, ויושפע לו
משמי מרומא עילאה, הני תלת מילי מעליא, דבמזלא תליא, ויגדלו דורות ישרים עפ"י דרך בעל "ויואל
משה", הנמשכת לנו בזאת הברכה אשר "ברך משה", בנים ובני בנים עוסקים ב"שערי תורה", מתוך
שמחה ו"אורות חיים" לשם ולתפארה, אכיה"ר.

הכו"ה בברכת הודא"ה
הנהלת הגמ"ח

ענינים נפלאים, בסוגיות ובפלאפולים, שמקורותיהם בפרשת השבוע נמצאים

והרשת והקרת

בענין טומאת עכו"ם באוהל ובמגע ובמשא

זאת התורה אדם כי ימות באוהל (חוקת יט ד)

עכו"ם אין מטמאין באוהל, מ"מ במגע ומשא ודאי מטמאין, ומיהו היינו דווקא לענין טומאת מקדש וקדשיו, אבל לענין מה שהזהירה התורה לכהן משום טומאה סבר דלא הוזהר אלא בטומאה שמשמא באוהל, אבל טומאה שאינו מטמא באוהל אינו מטמא במגע ומשא ולא הוזהרו הכהנים עליה כלל, ומשום"ה כתב דכיון דקיי"ל דקברי עכו"ם אין מטמאין באוהל אפי' לגבי טומאת מקדש וקדשיו, א"כ הכהנים אינם מוזהרים עליה אפי' על מגעם ומשאם, ואל תתמה על זה שהרי כמה טומאות יש דחשיבי טומאה לענין מקדש וקדשיו, ואעפ"כ אין הכהן מוזהר עליו כגון נבילה ושרץ ורבים כאלה, שהכהן לא הוזהר אלא על טומאת מת דווקא, וסבירא ליה דאפי' על טומאת מת לא הוזהר אלא על מה שמשמא באוהל, ועיי"ש מה שהאר"ק להביא ראיות לד' היראים.

ובשור"ת מקדשי השם (ח"א סי' כ) מביא תשובה ערוכה מהגאון בעמח"ס פרדס יוסף להגאון בעל שו"ת בנין דוד ז"ל בד' היראים הנ"ל, ועפי"ז מיישב מחלוקת המפרשים בברכות (י) דאיתא דהוא גברא דקא מצלי אחורי בי כנישתא, ולא מהדר אפיה בי כנישתא, חלף אליהו חזייה אינדימי ליה כטייעה, א"ל בדי בר קיימת קמי מרת (פי' האם שני רשויות איכא), שלף ספסרא וקטליה, (פי' אליהו הרגו) ע"ש, וזר"ק לא גרס שההוא טייעא היה אליהו אלא סתם טייעא, וי"ל דהוא פליגי שני הגירסאות דהרי אליהו היה כהן והאיך הרגו וטימא עצמו, ולכן לא גרס הר"ף דהוי אליהו אלא סתם סוחר ערבי, אבל לפי שיטת דיראים דעכו"ם אינו מטמא אפי' במגע שפיר אפשר למיגרס דההוא הוי אליהו, ושפיר היה יכול לטמא עצמו, והבן.

ובשור"ת בנין דוד (סי' א' אות ב) מיישב עפי"ז קושית הישועות יעקב בהא דסנהדרין (ק) דפנחס קטליה לבלעם, ולכאורה קשה הרי כהן היה והאיך טימא עצמו, ועפי"ד היראים לא קשה מידי דהרי אינו מטמא אפי' במגע, ואדרבה מכאן ראייה לשטתו, ע"ש.

ובהגהות דבר צבי (שם אות ד) מיישב עפי"ז קושית המנחת חינוך (מ' רסג) אהא דאשכחיה לאליהו בבית הקברות, א"ל ולא כהן מר, א"ל קברי עכו"ם אינן מטמאין וכו', וקשה הרי אפי' אי נימא דקברי עכו"ם אינן מטמאין באוהל, מ"מ האין דרך שם הרי נטמא במגע והאיך עמד על הקבר, וכן

ביבמות (סא) תניא רבי שמעון בר יוחאי אומר קברי עכו"ם אין מטמאין באוהל, דכתיב אדם כי ימות באוהל, וכתיב (יחזקאל לד) ואותן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, אתם קרוין אדם ואין העכו"ם קרוין אדם, והיינו דווקא בטומאת אוהל, אבל בטומאת מגע ומשא גם עכו"ם מטמא, דהמיעוט הוא רק לגבי אוהל, ורבנן פליגי וסברי דעכו"ם מטמא נמי באוהל, ע"ש.

והרמב"ם (בפ"א מהל' אבל ה"ג) כתב ח"ל: ושם ביארנו שאין הגויים מטמאין באוהל, והלכך קברותיהן טהורין, ומותר לכהן להכנס לשם ולדרוך על קברותיהן, ואינו אסור אלא שיגע בטומאה או ישאנה כמו שביארנו שם, עכ"ל. ובהגהות מימונית (שם אות ב) מביא כן בשם ס' היראים דקיי"ל כרשב"י הנ"ל דקברי עכו"ם אין מטמאין באוהל, מאחר שמצינו בב"מ בפרק המקבל (קד:) שאליהו ז"ל עשה מעשה במוותו, דהיינו דאיתא התם דרבה בר אבהו אשכחיה לאליהו בבית הקברות של עכו"ם א"ל לאו כהן הוא מר מאי טעמא קאי מר בבית הקברות, א"ל לא מתני מר טהרות דתניא רשב"י אומר אין קברי עכו"ם מטמאין וכו', אמנם פליג עליהו בחדא דביראים איתא דכיון שאינם מטמאין באוהל, כך אין מטמאין במגע ומשא, אבל הרמב"ם פסק דמגע ומשא מטמאין, וכן משמע ביבמות (שם) דנדי דמעטינהו קרא מאוהל ממגע ומשא לא אימעט, ע"ש.

אמנם ר"ת ביבמות (שם) פסק דלא כרשב"י ואפי' באוהל מטמא, דרשב"ג פליג עליהו וקיי"ל כרשב"ג בכל מקום חוץ מערב וצידן וראיה אחרונה, הוא דמצינו בב"מ (שם) שאליהו נהג כן אינו משום דסבר כרשב"י, ורק דהוי בעלמא דחי ליה לרבה, ועיקר טעמו היה משום דסמך על רוב ארונות של מתים שיש בהם פותח טפח, וממילא הוא חוצץ בפני הטומאה, ע"ש.

והמל"מ (שם) מביא דברי ההגהות מימונית הנ"ל דסבר שהיראים פליג על דברי הרמב"ם וסבר דאפי' במגע ומשא אינם מטמאין, והקשה עליו מסוגיא ערוכה ביבמות דאמר דנדי דאימעט מאוהל ממגע ומשא לא אימעט, ומכאן זה פסק הב"י (יו"ד סי' שעב) דלדלגה נראה להחמיר בטומאת מגע ומשא בעכו"ם, ותמוה מאוד וכי יעלה על הדעת דבעל ספר היראים דנדע שמו דרב גדול ומוסמך היה נעלם ממנו סוגיא זו, ועל כן מחדש דהיראים סבר דוודאי אפי' לרשב"י דקברי

והאור שמח (בפ"א מטומאת מת הי"ג) מביא ג"כ ישוב על הקושיא דנ"ל בהקדים מה שמביא חידושו של הגר"א באדרת אליהו (בפרשתו) שקבר עכו"ם מטמא במגע ולא באוהל, פי שכנגד המת מלמעלה אם נגע בקבר אז הוא טמא מדמת המגע דטומאה בוקעת ועולה, אבל אם כשנוגע שלא כנגד המת אינו טמא מדאינו מטמא באוהל עכ"ל, נמצא דמה שטומאתו בוקעת ועולה הוי כמו מגע אפי' כשרק מאהיל עליו, והיינו טומאה רצוצה שאין בה פותח טפח המאהיל על הטומאה, אז טומאתו בוקעת ועולה וא"כ כשמאהיל עליו מטמא משום מגע, ועפי"ז מיושב שפיר דגולגלתו של ארונה דבוסיה אה"נ דעכו"ם היה ואינו מטמא באוהל, מ"מ הרי מצאנו תחת המזבח והיינו במקום שלא היה פותח טפח, וא"כ הוי טומאה הבוקעת ועולה וא"כ נטמא משום מגע, וע"כ נטמאו, וע"ש שמביא כמה ראיות לחידושו של הגר"א. וכן חידש הישועות יעקב (או"ח סי' שמג) דטומאה רצוצה הוי כמגע, ויש טומאה בעכו"ם, וכן כתב הקרן אורה (קיג) בזבחים, ע"ש.

הקשו עוד אחרונים, ולשיטת היראים מובן היטב תשובתו דכיון שקברי עכו"ם אינן מטמאין באוהל, שוב אין הכרח מיוחד על טומאתן וכד' המל"מ הנ"ל, וע"כ שפיר יכול לעמוד שם, ודפח"ת.

והנה התוס' בסנהדרין (יב) הביא מהירושלמי פסחים (פ"ט ה"א) שחוקיה עיבר שנה מפני הטומאה דהיינו שמצאו את גולגלתו של ארונה היבוסית תחת המזבח והיא גרמה להם טומאה ע"ש, וכולם ראו כן תמיהו דאמאי גרם להם טומאה הרי עכו"ם היה, ואינו מטמא דקיי"ל כרשב"י דקברי עכו"ם אינן מטמאין.

המשנה למלך (בפ"א מהל' בית הבחירה הי"ג) בתוך דבריו מדייק קושיא זו ומעיר דאולי משום כן פירש"י בסנהדרין (שם) דהטומאה היתה משום טומאת ע"ז שעבדו ע"ז בימי אחז, ולא קאמר טעמיהו כסוגית הגמ' בירושלמי שהטעם היתה משום טומאת עכו"ם, דהרי הא תינח דייקא לכו"ד דקברי עכו"ם מטמאין באוהל אבל לשיטת רשב"י דקברי עכו"ם אינן מטמאין תיקש דאינו מטמא, ע"כ אתי וקאמר טעמא דאתיא לכו"ע דהיינו משום טומאת ע"ז, עכתי"ד.

תבואתה לראש יוסף

בהאי עידן דחווותא, נשגר בזה כסא דברכתא, מלא טיבותא, ביקר ורבותא, קדם ידידינו החשוב לעילא מכל תושבתא, רב תבונות איש חמודות, תורה יר"ש וחסידות אצלו צמודות, מחנך נפלא להועיל, בפי כל נערץ ומהולל, עושה ומעשה למען הפרט והכלל, בהתמסרות נפלאה ועצומה עומד תמיד לימיננו, משקיע מיטב כוחו בלב ונפש חפוצה לכל קדשינו,

הר"ר יוסף יודא הלוי יאזשעף הי"ו

לרגל שמחתו בהולדת בנו ני"ו למזל טוב

ותהי נא ברכותינו עטרת לראשך, שמשמחה זו יושפע תמיד שמחות באהליך, ותזכה להמשיך בפעולותיך, וראה בנים לבניך, עוסקים בתורה ובמצות כאוות נפשך, ותזכה לרב תענוג ונחת דקדושה, ומן השמים יתברך בכל ברכאן דנפישא, על פעולותיו המרובים במידה גדושה, אמן.

הכו"ח בשיר וקול תודה

הנהלת התאחדות האברכים - וועד שבת מירון - וועד כתיבת ספר תורה
מפעל קמחא דפסחא - הנהלת כולל עצי חיים

תניא רבי נהוראי אומר

מתוך דברות קודש שהשמיע

כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

במסיבת סיום מסכת קידושין יום ג' פר' קרח תשס"ז לפ"ק
בביהמ"ד הגדול בויליאמסבורג יע"א

איך האב געקלערט ממליץ זיין מיט דעם
דאס וואס די גמרא זאגט אין סוף מסכת
קידושין, תניא רבי נהוראי אומר, תני"א,
אז מ'לערנט און מ'איז עוסק בתורה,
רב"י נהורא"י, ווערט נשפע אסאך אורה
און לעכטיגקייט אין יעדע אידישע
שטוב ווייל דורך די תורה ווערט נשפע
אן אור גדול...

שינוי במספר הטעלעפאן

הננו מודיעים בזה לאב"ש שיחיו
כי חל שינוי במס' הטעלעפאן
ומספרו הוא

03.6171120-2171

השיעורים מושמעים

ע"י הגה"צ פה מפיק מרגליות

הרב שמעון זאב מייזליש
שליט"א

חדב"ב כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

ראדיבות קרן שמואל ישעי'

חבורת יסודי התורה

טעני תנאזחות אסכס דקחל יטב לב ד'סאטמאר
נח'סידה ע"י ביק מרן רבינו עמרם שליט"א
מחברת גאלי ישראלי • לרגל כנסת תשס"ז

איש כל יעד

מתוך דברות קודש שהשמיע

כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

במסיבת השבע ברכות יום ג' פר' בהעלותך תשס"ז לפ"ק
בביהמ"ד הגדול בקרית יואל יע"א

"...איך וויל בעטן דעם גאנצן
ציבור, יעדער זאל זיך אנשליסן
אין די נייע מסכת, ס'איז א
קלענערע מסכת, מיט שיינע
מקצועות, אפילו די וועלכע האבן
זיך מתרשל געווען ביז יעצט זאלן
דאס יעצט אנהייבן...

כי קרוב הדבר אליך מאוד!

איר האט פראבירט ביי די פריערדיגע מסכתות...
ס'איז אייך געווען שווער

איר האט פראבירט ביי מס' גיטין...
ס'איז אייך געווען שווער

הייבט כאטש אן

מסכת ביצה

וואס איז א "דבר השווה לכל נפש"

א לייכטע, שיינע, און קליינע מסכתא
מיט גאר שיינע מקצועות בעניני ההגים

די נייסט'יגע הנאה
וועט אייך כאנר'יטן א נאני לעבן

בית המדרש דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א
זכרון מאיר – בני ברק

מודעה רבה לאורייתא

הננו מודיעים בזה לכל אנשי שלומינו הע"י
כי אי"ה ביום שבת קודש אחה"צ ילמד

הר"ר יואל שווארטץ שליט"א

שיעור בפרקי אבות עתובל בדרוש פוסק ואגדה

בשעה 6.45 בדיוק בבית מדרשינו

בברכת שבתא טבא

הגבאים

מה טובו אוהליך יעק"ב

מעומקא דליבא, ובכל לשון של חיבה, נשגך בזה ברכת מזל טבא וגדיא יאה, משמי מרומא, עילא, קדם מע"כ
אבינו – חותנינו יקירינו, הצמוד באהבה בקירות לבבינו, ומסור בל"ע למענינו, האדם היקר באנשים, מלמד מומחה
להועיל עדידי צאן קדשים, ויעק"ב איש תם יושב אהלים, שמו הטוב משפחים ומהללים, קולו קול יעק"ב, כשמכב
את ה' בקולו הערב, ה"ה,

מוה"ר יעקב מיכאל היילברון שליט"א

והברכה אחת היא לכבוד אפינו " חפזינו החשובה שתחיל

לרגל השמחה שבמעונם, רוממות קל בגרונו, באירוסים בנם

החתן החשוב והנעלה, מופלג בכל מידה ומעלה, תורה ויר"ש אצלו שלוב, על כל יודעיו ומכיריו חביב,

כמר יוסף משה ארי' הי"ד

עב"ג המהוללה שתחיל למז"ט ובשעט"מ

בת מחו' הרבני החשוב והנעלה שו"ב מוה"ר שניאור זלמן טאבאק שליט"א

ואלין מליא, יהון לרקיעא, שמשמחה זו יושפע לכם מן שמיא, רב ברכות ושובע שמחות לעלמי עלמא, ותרוז מכל
יוצ"ח נחת לרוב, בסימן טוב ובמזל טוב, וחקב"ה יהא בעדכם, ואך טוב וחסד ירדפכם, לאורך כל ימי חייכם.

כעתירת וברכת כניכם - חתניכם

יואל, אלחנן אלימלך, יצחק אליעזר, עזריאל שאול, היילברון.

אשר לעמל שלאמאווטש, אליעזר דוב ענגעל, אלעזר האראווטש, שלמה גובי.

הלכות ודינים, מפסקי הראשונים והאחרונים עם תוספת ביאורים וטעמים שונים

חוקים להורותם

הל' ברכות (ט)

נערך ונסדר ע"י הרב יהואל מיכל אברהם פרידמאן שליט"א

דוגמאות למעשה

- מי שנסתפק בברכת שהכל [כגון שברצונו לאכול מאכל שברכתו שהכל ומסתפק אי בירך עליו וכדו'] ורוצה לברך על דבר אחר ברכת שהכל להוציאו מידי ספק אין לו לברך על מים אם הוא אינו צמא לשתיה זו ואינו שותה אלא בשביל הברכה.
- וכן אלו המדקדקים לשתות מעט משקים לפני הסעודה בכדי לפטור המשקים שבסעודה (כדכתב המח' בסי' קע"ד סעי' ז'), נכון לשתות דייקא משקים שיש לו הנאה מהם דעל מים אם הוא אינו נהנה מהם אינו יכול לברך. (ביאור"ל סי' קע"ד ד"ה ויברך)
- השותה מים בכדי שלא יהא צמא אחר כך, כגון בערב תענית ששותים הרבה לפני התענית בכדי להקל הצום, אינו מברך על המים אם עתה הוא אינו צמא להם (דעת תורה בשם ס' דעת קדושים).
- ולפ"ז כמו כן השותה מים למטרת בריאות וכדו' [כדיש השותים מים למטרת הורדת משקל ולכן שותים מים קודם הסעודה למלאות כריסו במים בכדי שלא יאכל הרבה אח"כ וכדו'] אינו מברך כשאינו נהנה משתייתם.
- השותה להרבות נוזלים בגוף מסתבר דכמו כן אינו מברך במים דאינו נהנה משתייתו.

סירופ, תרופה

תרופות וסירופ שאין בהם טעם כלל, והאדם לוקחם רק לצורך רפואה אינו מברך אליהם.
סירופ או גלולות העשויים למצוץ או ללועסם שיש בהם טעם טוב והחיד נהנה מהם מברך עליהם.
סירופ או גלולות שבעצם טעמם מר ומערבים בהם מיני מתיקה להמתיקם, בכדי שיוכלו לבולעם בקלות, [כגון סירופ אקמול] אינו מברך עליהם, כיון דאין החיד נהנה מהם וטעם המתוק גורם רק שהאדם יוכל לבולעם, (ובשם הגרשו"א זצ"ל מובא שישער האדם לעצמו בכל ענין שאלמלא היה נוקט לקחת התרופה, אי היה טועם דבר זה, דאי היה טועם ממילא סימן הוא שנהנה מזה ובאם לא היה טועם סימן שאינו נהנה מזה).
ובכל ענין שהאדם מסתפק אי נהנה מהרפואה נכון לפוטרו ע"י ברכה על דבר אחר (וכן מובא מס' זכרון יהודא מנהגי מהר"ם א"ש זצ"ל שתמיד לפני שאכל או שתה תרופה אפי' שאינו ראוי לאכילה, היה מברך על חתיכת צוקער שהכל).
ולדוגמא ב"קל גרון" שיש בו טעם טוב יש להסתפק אי הנאתו חשיבא ונכון לברך תחילה על דבר אחר.

כל האוכלים והמשקים שאדם אוכל ושותה שלא לשם הנאת אכילה ושתיה, דהיינו שהוא אינו רעב וצמא כלל וסיבת אכילתו ושתיתו היא רק מחמת סיבה אחרת - אזי אם המאכל והמשקה טעמם טוב והחיד נהנה מהם מברך עליהם ברכתם הראויה (בין ברכה ראשונה ובין ברכה אחרונה כשהנה מהם כשיעור חיוב ברכה).
ואם אינו נהנה מהמאכלים והמשקים מחמת שאין טעמם טוב אינו מברך עליהם כלל (בין ברכה ראשונה ובין ברכה אחרונה אינו מברך, טוש"ע).

ברכה אחרונה

השותה מים שלא לצמאו אינו מברך גם לאחריו, (שו"ע שם, ובא"א בוטשאטש כתב דבשותה מים אף שאינו נהנה עכ"ז מברך לאחריו, ולכן נהג בכל פעם שהיה לו ספק לענין ברכה אחרונה, לשתות רביעית מים אע"פ שלא היה צמא, וסברתו דאע"פ שאינו צמא בתחילה, עכ"פ לאחר ששתה הא חזינן דאחשביה, ולכן מחויב בברכה אחרונה, ולפלא דזהו שלא כהשו"ע, ובשו"ת שבה"ל (ח"ט סי' מ"ב) כתב שכנראה הדברים הללו הם טעות של המעתיק).
וצריך לשתות רביעית מים להנאתו בכדי שיתחייב בברכה אחרונה, (כשיעור שתיה לחייב בברכה אחרונה היא ברביעית) ואם שתה רביעית מים ומעט מהם היה להנאתו והשאר שלא להנאתו אינו מברך דבעינן שישתה רביעית להנאתו (ברכת הבית ש"ג מ"ב)

שותה משקים לבלוע רפואה

השותה משקים בכדי שיוכל לבלוע תרופה על ידי זה בניקל, אם שותה מים והוא אינו צמא - אינו מברך עליהם, (כיון דמים אין בהם טעם לעצמם ואין החיד נהנה מהם אלא אם כן שותה לצמאון).
ואם שותה משקים שיש בהם טעם טוב ונהנה מהם או שמערב במים מעט תמצית שנותן בהם טעם טוב - מברך עליהם.
וכן אם שותה מים והוא צמא להם ונמצא דנהנה מהם - מברך עליהם.
והוא הדין המערב טיפות במים [כדמצוי שמערבים טיפות צמחוניות במים] דאינו מברך עליהם אם הוא אינו צמא להם.
וכמו כן השותה משקין מפני שנתקע לו מאכל בגרונו וכדו' אם שותה מים אינו מברך ואם שותה שאר משקין מברך.

שמה תשמה רעים האהובים

מעומק ליענו פנימה, קול מברכים נרימה, ברכת מזל טוב לבגית וחמה, בשפה ברורה וענימה, קדם ידידנו וחברינו, הצמוד בקירות לבגינו, חן וחסד על פניו שורה, מקבל את כ"א בשמחה ואורה, מו"מ בתורה וביראה טהורה, שמו הטוב נודע לעז ולתפארה, מרבה להטיב עם אחרים, מעוטר במידות ומעלות יקרים.

החתן כמר יוסף משה ארי' היילברון נ"ו

לרגל קשרי החיתוין שנעשו יפות באירוסיו עב"ג למז"ט ובשעט"מ

ויהא רעוא מן קדם אנהון דבשמא, רעון עלם ועלמא, שהזיווג יעלה יפה כליל בהוד ובתפארת, יצץ ויפרח כגפן אדרת, ויוכה לבנות בית נאמן לישראל למשמרת, ע"ד ישראל סבא למזכרת, ויושפע לו משמי מרומא עילאת, הני תלת מילי מעליא, דבמזלא תליא, בני חיי ומווני רוחי, אכזה"ר.

כעתירת וברכת ידידך וחבירך

יואל בנעט, אליעזר בנעט, חיים בראדי (לאנדאן), אהרן יהושע גאנץ, אלטער אשר אנטשיל אילאוויטש, פשה יוסף שפילטאן (יושלים), יצחק פנחס ישכר בעריש לעווי (לאנדאן), דוד יהושע יעקב לאנדא (אוסטראליע), פנחס האלצער, יואל ביקסנשפאן, נתן דוב שווארץ, יעקב בן ציון ווייס (יושלים), פרדכי פנחס אקער (לאנדאן), נחמן כהנא, חיים ראטער, חיים חנני' יו"ט ליפא בארטינקא (לאנדאן), שמואל אבא דייטש, פאיר חיים ישראל ראטער (יושלים), חיים זאב פיינערנער (יושלים), חיים יחיאל הירש

גם אני מצטרף לברכה: ישראל עויסיג גדול העונה יותר מן המברכים: יואל אברהם שווארץ

סל מלא ברכות

ברגשי יידות והוקרה, אשגר בזאת השורה, ברכת מז"ט בשפה ברורה, קדם ידיד היקר הנודע לעז ולתפארה, מידותיו היקרים לראשו עטרה, מקבל את כל אדם בסבר פנים ואורה, תורה יר"ש וחסידות אצלו שזורה,

הר"ר יוסף לייב יאזשעק הי"ו

לרגל שמחתו בהולדת בנו נ"ו למז"ט

ותהי נא ברכותינו לראשך עטרת, שתזכה לגדלו ולחנכו על מבועי התורה למשמרת, וירוה ממנה ומכל יו"ר רב תענוג ונדת לתפארת, וכט"ס.

המאחל בידידות ובהוקרה

אהרן מאיר ווייס

מי לך טוב להודות

כשורות אחדות מעט המחזיק את המרובה, אגרך בזה ברכת מזל טוב, בכל לשון של אהבה וחובה, קדם חברי וידידי המיוזלש"ב האן צנתר דדהבא, כשמן הטוב תרק שמו, לעז על ראשו,

כמר יוסף משה ארי' היילברון הי"ו

לרגל שמחתו באירוסיו עב"ג הח' שתחי' למז"ט ובשעט"מ בת דודי האדם היקר באנשים, שו"ב ומתעסק בקדשים, מוה"ר שניאור זלמן טאבאק הי"ו

ואנלין מליא, יהון לרקיעא, שהזיווג יעלה יפה כסיעתא, דשמיא, ויהא קטיר לעלמי עלמא, ואך טוב וחסד ירדפך, כל ימי חייד, אכזה"ר.

כעתירת וברכת ידיך השמח בשמחתך מריחוק מקום וקיובו לב

יואל טאבאק

קרית יואל נ"א

תולדותיהם של צדיקים ומעשיהם הטובים של בעלי ההילולא אשר בשמותם נקובים

הילולא דצדיקא

הגה"ק רבי מאיר בן הגה"ק רבי אליעזר האראוויטץ זי"ע **מדזיקוב**
בעמח"ס "אמרי נועם" יומא דהילולא ה' תמוז (תרל"ז)

שנת פטירתו לחיי עולם, אמר בדברי תורתו בשלחנו הטהור בליל שב"ק: יש שני אפנים שבהם מותר להעביר נפטר ממקום למקום, או מקברי עכ"ם לקבל ישראל, או מקבר ישראל גופא לקברות אבותיו, אצל יעקב אבינו ה' שני האפנים, וזהו פירוש הפסוק: "ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם", כלומר "ונשאתני ממצרים", זהו אופן הראשון, שכן אין כאן קברות ישראל, "וקברתני בקברתם" זהו אופן השני, למערת המכפלה, מקום קבורת אבותיו, ביום א' קרא לבתו חנה ואמר לה בזה"ל: בשבת אמרתי "טייטש", "עס וועט ענק גוט צוניץ קומען", וכך הוה שהוא נפטר בקארלסבאד בקיץ באותו שנה, מקום שאין בו קבורת ישראל, והביאוהו לדזיקוב למקום קבורת אבותיו, באותו שנה בא אליו אחד מחסידיו מעיר מעליץ עם בתו הכלה שיברכנה לפני החתונה, אמר לו אתה יודע, אני יהי בחופת בתך, השתומם החסיד, בבואו לביתו סיפר זאת לבני ביתו, וכולם צחקו ממנו בוודאי לא הבין כראוי מה שהרבי דיבר אליו, הלא החתונה נקבע ליום שישי אחר הצהרים, והרבי אינו אמור להיות במעליץ על שב"ק, הרבי אמנם נפטר בקארלסבאד כשהביאו לקברות אבותיו עברו דרך מעליץ בדיוק כאשר הוליכו את הכלה לחופתה, בערב ראש חודש ניסן הלך לציונו הק' של אביו בליוויו בנו הר"ק ר' אהרן מבייטש זי"ע (חתן הר"ק מצאנז), ליד הציון ה' מקום פנוי, אבל הוא פנה הצדה והשתטח לארץ, כשהוא מודד לעצמו מקום לקבר, מובן שבנו ראה זאת החל לבכות, הרגיעו אביו שלא על עכשיו הוא מודד את זה, כעבור שלשה חדשים בים ח' תמוז תרל"ז נפטר בקארלסבאד וטמנוהו באותו מקום שהוא מדד לעצמו, ידוע מבנו בכורו הר"ק ר' נפתלי חיים זצ"ל שהתיישב באה"ק שה' מפורסם מאד בקדושתו וכל רז לא אניס ליה, שבאותו ערב שב"ק לפני שקיעת החמה, לפתע עלה רנ"ח על גג בית הכנסת תפארת ישראל והחל קורא בקול, שריפה, קהל רב שרצה לדעת את סיבת זעקתו, עלו על הגג לראות היכן היא השריפה, ומה התפלאו כשראה רנ"ח אותם, ביקשם שיאמרו מזמורי תהלים וכשסיימו פתח ואמר קדיש, לתמיהתם הסביר להם כי ראה כעת שמובלים את גופו הטהור של אביו לקבורה ב"הר הזיתים", ואכן אחר כמה שבועות הגיע השמיעה בארץ ישראל על פטירתו של האמרי נועם בקארלסבאד והובא למנחות ביום שישי בדזיקוב.

זאלה תולדות

הגה"ק רבי מאיר האראוויטץ זי"ע בעל "אמרי נועם" נולד בשנת תקע"ט לאביו הר"ק ר' אליעזר מדזיקוב בן הגה"ק ר' נפתלי מראפשיץ זי"ע. פ"א ה' אביו אצל הר"ק ה"אוהב ישראל" מאפטא זי"ע, פנה אליו הר"ק מאפטא ואמר לו סע לביתך, ויהי לך בן וקראת את שמו מאיר, כי הוא יהי "מאיר עיני חכמים" ו"מאיר לארץ ולדירים". כבר במעללי יתנכר נער בגודל חכמתו וחריפתו, בהיותו בן י"א שנה לקחו אביו אל הר"ק ה"עטרת צבי" מזידיטשוב, וישב אצל אביו בעת עריכת השלחן הטהור, ולאחר שהר"ק מזידיטשוב אמר תורה, אמר הר"ק מזידיטשוב: הילד הזה חוטף את המלים מפני, (דהיינו שאמר נועם יאמר תורה לפי דרכו ע"פ קבלה).

על כס הרבנות

עוד בחיי אביו התמנה כרב הצעיר דזיקוב, ולאחר פטירת אביו מילא את מקומו באב"ד וגם באדמו"רות, נהג נשיאותו ברמה, בימיו התרחבה והתעצמה חסידות דזיקוב, ונבנתה החצר הגדולה והמפוארה בה הסתופפו אלפי חסידים, לא סבל תקיפים, ועסקנים העושים הכל לשם כבוד משם כך חלקו עליו כמה מבני הקהילה, ונסעו לאחיו הר"ק מראזוואדא זי"ע, גם לא יכול לסבל אנשים המתיהרים בחסידותם, מסופר שפ"א בא למקוה ושמע שאחד שטובל ושואל את חברו האם טבל היטב, ענהו הר"ק מדזיקוב מלמעלה "טוב טוב", לאחר שיצא פירש את שיחתו ואמר: התכוונתי לנוטריקון של טוב טיבל ו'שרץ בידו, לימד את חסידיו כיצד להתקדש במותר להם, הקפיד יותר שיבוא אליו בחג השבועות מאשר לימים הנוראים, באמרו: בראש השנה ויום הכיפורים אפשר לו לאדם להיות ירא וחרד גם בביתו, אבל בחג השבועות, שהכל מודים דבעצרת בעי לכם (פסחים סח:) הלא אפשר להתגשם ח"ו בבית, לפיכך יש לבא אל הרבי.

אחרית ימיו

אחר הסתלקותו של מרן הגה"ק מצאנז (בשנת תרל"ו) אמר שהדברי חיים קורא אותו לדין תורה בבית דין של מעלה, בשנת פטירתו ה' אצלו יהודי מעיר סוקלוב אמר לו: אחי (הר"ק מראזוואדא זי"ע) מתגורר בסוקלוב, אמור לו שירעיש עולמות שעוד נפגש בעולם הזה, מלאכים ושרפים יש לו להקב"ה די... בפרשת ויחי בשנת תרל"ז,

סל מלא ברכות

מעומק הלב פנימה, קול מברכים ארימה, ברכת מזוט
לגבית וחמה, בשפה ברורה ונעימה, קדם ידידי היקר
מופלג ביראת ה' תמימה, מסור ונאמן להרבות פעלים
לתורה ולתעודה, כל פה אליו יודיה,

הר"ר יוסף יהודא יאזשעף הי"ו

לרגל שמחתו בהולדת בנו ני"ו למז"ט

ובהזדמנות זו אביע לפניו ברכת התודה על
אשר ה' לי לאחיעזר ולאחיסטון בארגון
ה"חומש סעודה" עצהיו"ט

יה"ד שאך טוב וחסד ירדפוך, לאורך כל ימי חיך,
ותוכה להמשיך בפעולותך, תמיד נספר תהלתך,
וראה בגים לבגך, עוסקים בתורה כאוות נפשיך.

המברך בלונ"ח, ידידיך יואל כף

מפעל החסד "ידי משה"

ע"ש כ"ק מורן רבינו משה בהגה"ק רבי חיים צבי זי"ע
שנ"י התאחדות האברכים דרסידי סאטמאר ב"ב
בניסוח ב"ק מורן רבינו הגה"ק שליט"א
המשרד: רח' קדושת יי"ט 17 קריית יואל ב"ב טלפקס: 0168833

בקשה נחוצה

פונים אנו כזה אל ציבור אנ"ש שיחיו

כי כל מי שעדיין לא שילם

על הכשר שהזמין על ידינו

מתבקש כזה לשלם בהקדם

לידי הר"ר פסח אהרן גרינוואלד הי"ו

או הר"ר דוד יואל קליין הי"ו

בכבוד רב

הגבאים

ולשמך נאה לזמר

בשיר ושגחה והלל, מעומק לבבנו נהלל, קדם ידידינו
ואדונו המוכתר בתשבחות אשר אין ללל, שמו הטוב
עדע בשערים, במדותיו ובמעשיו הטובות והקרים,
ראש וראשון לכל קדשים, מרגה להטיב לאנשים,

נמר יוסף משה ארי' הי"ו לברון הי"ו

לרגל שמחתו באירוסיו עב"ג למז"ט ובשעט"מ

יה"ד שהזיווג יעלה יפה, כליל בחד ותפארת, יציץ
ויפרח כגפן אדרת ויארץ ה' פניו אליך, לשמרך בכל
דרכיך, וראה בגים לבגך, עוסקים בתורה ובמצוות
כאוות נפשיך, אבי"ר.

כעתידת וברכת ידיך השמים בשמחתך

ישראל טויסיג

אהרן יהושע גאנץ

יהוד"א אתה יודוך אחיך

מעומקא דליבא, ובכל לשון של חיבה, כוס ברכת
אשית וארימה, בברכת מזל טוב לגבית וחמה, קדם
ידידי היקר והמהולל, עושה ומעשה למען הפרט
והכלל, האדם היקר באנשים, מחנך נפלא להועיל
לעורי צאן קדשים,

הר"ר יוסף יהודא יאזשעף הי"ו

לרגל שמחתו בהולדת בנו ני"ו למז"ט

יה"ד שתוכה לעד ולחנכו על במתי התורה, מתוך
שמחה ואורה, ומשמחה זו יושפע לו רב ברכות ושובע
שמחות, מתוך אפשר ועושר והרחבת הדעת,

כ"ד ידיך עוז השמח בשמחתך

שאול יחזקאל שווארץ

קורות וסדר תקופת ימי בית שני
מיוסד עפ"י מדרשי חז"ל וספרי אגדה

תקופת בית שני

תקופת יהושע בן גמלא

כדי למצוא להם פתח חרטה להתיר נדרים כדי לפטור מקרבנותיהם, ושמעון בן שטח מצא פתח חרטה רק מאה וחמישים, והשאר מאה וחמישים לא היו בידם די מעות לקנות קרבנותיהם כדבעי' אז הלך שמעון בן שטח לינאי, וסיפר לו ששלש מאות נזירים עלו לכאן שהם זקוקים לתשע מאות קרבנות כבש וכבשה ואיל לכל אחד. תן החצי משלך ואני אתן החצי משלי, נשא ינאי קל וחומר בעצמו, שאם הדיוט כך מלך על אחת כמה וכמה, וישלח את החצי ארבע מאות וחמישים קרבנות משלו והספיק למאה וחמישים הנזירים, עמדו מלשינים לפני ינאי וסיפר לו שידוע תדע שכל מה שהקריבו הנזירים משלך הקריבו ושמעון בן שטח לא נתן כלום משלו, וכעס ינאי מאוד, וכששמע שמעון בן שטח מזה נתיירא וברח מפניו.

לימים עלו אנשים חשובים ממלכות פרס, וישבו ויסעדו על שלחנו של ינאי המלך, אמרו לו הפרסיים זכורים אנו שהיה כאן זקן אחד והיה אומר לנו דברי חכמה, סיפר להם ינאי המאורע אמרו לו שלח אחריו שיבוא אמר ינאי שילכו להכריז בעיר, שאני ינאי נשבע שלא יצער את שמעון אלא בוא יבוא, משבא הושיב אותו המלך סמוך לו, אמר לו ינאי למה ברחת, ענה לו שמעון נתייראתי ממך, וקיימתי בעצמי את המקרא "חבי כמעט רגע עד יעבור הזעם" אמר לו המלך מפני מה שחקתי בי, ויען שמעון חס ושלום לא התלתי בך, אלא אתה נתת ממנוכך ואני נתתי מתורתך, שאני מצאתי להם פתח חרטה, אז אני נתתי כמותך, כדכתיב "כי בצל החכמה בצל הכסף".

המשך יבוא אי"ה

באותה תקופה של שמעון בן שטח וחוני המעגל שימש יהושע בן גמלא ככהן גדול, והי' צדיק אלא שלא נתמנה על ידי אחיו הכהנים וסנהדרין, כיון שהיו אחרים וראויים ממנו, וכהן גדול צריך להיות גדול מכל אחיו הכהנים בנוי בכח בעושר ובחכמה ובמראה, ובן גמלא נמוך קומה היה, וזכה לכהן גדול אודות אשתו מרתא בת ביתוס ממשפחת הצדוקים, יהושע בן גמלא דאג לכבוד ביהמ"ק, וקלפי הגורלות שהיה בעזרה לשעירי יום הכיפורים של עץ ברוש היה, וכיון שנתמנה עשה הגורלות של זהב והיו מזכירים אותו לשבח זכר צדיק לברכה, והוא היה גם מרוצה לכת הצדוקים מחמת אשתו.

"תקנות יהושע בן גמלא" בתחילת "תקופת בית שני" היה עזרא הסופרא מושיב מלמדי תינוקות בכל פלך ופלך כדי שלא יהא זקוקים לעלות לירושלים ללמוד שם תורה, ובכל זאת לא היו האבות מכניסים בניהם ללמוד תורה לבית רבן רק כבן שש ששרה ושבע עשרה שנה מפני סכנת דרכים לקטנים, ובשעה שנתקלקל הדור וכבוד התורה היה הולך ויורד ומי שהיה רבו כועס עליו היה התלמיד מבעט בו ויוצא, והיה העולם משתומם ותורה משתכחת והולכות, עד שבא יהושע בן גמלא ושמעון בן שטח והתקין שיהיו מושבים מלמדי תינוקות בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר, לכל יעכבו את התינוקות מלימודם, והתקין שיהי' האב מכניס את התינוק כבן שש או שבע, ותינוקות היו לומדים תורה מקטנותם וכך לא יוסיפו התינוקות עוד לבעט ברכותיהם, ותורה חזרה לישראל, וחכמים היו מזכירים תקנת מלמדי תינוקות לשח לדורות עולם.

קרבנות הנזירים

ויראו בני ישראל את גאות מעשה הצדוקים ודרכיהם הנשחתות, וירבו בקרבם הנזירים שגזרו עצמם מין היין המביא לידי ניאוף, אלא שעניים היו ואף לא מצאה ידם די קרבנותיהם שיקרבו ביום מלאות ימי גזרם, ויהי היום ויעלו שלש מאות נזירים מגדולי פרע שער ראשם, ויעמדו לפני שמעון בן שטח

מפני סיבות טכניות
לא מופיע בשבוע זו
מדור "משולחן מלכים"
ועם הקוראים הסליחה

הדרן עשר נישואין "ברך משה" רהסדרי סאטמאר

ע"ש כ"ק רבינו הקוה"ט מרן משה בן הגה"ק רבי חיים צבי זיעעכ"א

קרית יואל – בני ברק

המטרה: להמציא הלוואות גדולות בתשלומים נוחים ביותר לאנ"ש שהגיע זמן כלולות בניהם בשעמו"מ

קין
נפש חיה

ע"ש הרבנית הצדיקת
מרת ח' מייזליש ע"ה
בת מרן רבינו משה ז"ל
נלב"ע ח' כסלו תשנ"ג
☆ ☆ ☆

קין
חסדי מנחם משה
ע"ש
ר' מנחם משה גאנץ
ז"ל
ב"ר דוב ז"ל
נלב"ע י"ג מנחם אב תשנ"ג
☆ ☆ ☆

קין
תהלה לדוד
ע"ש ר' משה דוד
מעלער ז"ל
ב"ר יחזקאל משולם ז"ל
נלב"ע י"א תשרי תשמ"ח
☆ ☆ ☆

קין
אב"ן ישראל
ע"ש ר' אברהם נתן
בערנאט ז"ל
ב"ר ישראל ז"ל
נלב"ע מ"ו חשוון תשל"ז
☆ ☆ ☆

קין
ציון לנפש חיה
ע"ש ר' בן ציון בנעט
ז"ל ב"ר ישראל צבי ז"ל
נלב"ע מ' שבט תשנ"ג
והתו' מרת חיה ע"ה
ב"ר יהושע ז"ל
נלב"ע י"א סיון תשנ"ה
☆ ☆ ☆

קין
חסדי בא"ר
ע"ש ר' אלכסנדר
בנעט ז"ל ב"ר עזרא ז"ל
נלב"ע כ"ג ניסן תשנ"ז
והתו' מרת רייזל ע"ה
ב"ר אפרים ז"ל שמעון
נלב"ע ה' מנחם תשנ"א
☆ ☆ ☆

קין
ממכון שבתו
השגחה

ברכת מזל טוב

הגנו משגרים ברכת מז"ט חמה ולבבית לאנ"ש החשובים כל אחד בשמו יבורך

הרה"ח ר' יעקב מיכאל היילברון שליט"א

ולאביו הרה"ח ר' חיים היילברון שליט"א

לאירוסיו בנו – נכדו הבה"ח יוסף משה ארי' הי"ו תלמיד ישיבתינו

הרה"ח ר' שניאור זלמן טאבאק שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' משה עסטרייכער שליט"א

לאירוסיו בתו – נכדתו

הר"ר יוסף לייב יאזשעף הי"ו

ולאביו הרה"ח ר' יו"ט יאזשעף שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' יוסף ישע' גרין שליט"א, חבר הנהלת המוסדות

להולדת בנו – נכדם

השלום זכר בבית מדרשינו בשיכון

הר"ר יואל דאווידאוויטש הי"ו

ולאביו הרה"ח ר' אלימלך דאווידאוויטש שליט"א

ולמספ' הירש שיחיו

להולדת בתו – נכדתם

קידושא רבא בבית מדרשינו בשיכון

הר"ר יוסף צבי שישא הי"ו

ולאביו הרה"ח ר' מאיר חיים שישא שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' צבי אלימלך פעלבערבוים שליט"א

ולזקינו הרה"ח ר' משה יעקב ראטער שליט"א

ולחז"ו הרה"ח ר' משה טובי' פעדערווייס שליט"א

להולדת בתו – נכדתם

קין
חסדי שלמה זלמן
ע"ש ר' שלמה זלמן ז"ל
בן ר' מרדכי וורצבערגער ז"ל
נלב"ע ח' כסלו תשנ"ג
☆ ☆ ☆

קין
חסדי ישראל יעקב
ע"ש ר'
ישראל יעקב איזנבערגער ז"ל
נלב"ע מ"ו אדר תשנ"ז
ואביו ר' נתן נטע ב"ר מנחם
מענדל ז"ל ב"ר סיון תשנ"ה
ואמו מרת דינה ע"ה
ב"ר יעקב ישראל הלוי ז"ל
נלב"ע כ"ט תמוז תשנ"ג
☆ ☆ ☆

קין
חסדי שמואל וחנה
ע"ש
ר' שמואל זאב לעווי ז"ל
ב"ר יעקב דוב ז"ל
נלב"ע ג' תשרי תשנ"ח
והתו' מרת חנה ע"ה
ב"ר חיים משה ז"ל
נלב"ע י"ב חשוון תשל"ו
☆ ☆ ☆

קין
אנשי"י ח"ל
ע"ש
ר' אניגדור פרידמאן ז"ל
ב"ר נחמי' ז"ל
נלב"ע ו' שבט תש"ג
והתו' מרת חנה לאה ע"ה
ב"ר יעקב פרענקל מפ"ח ז"ל
נלב"ע ב' אלול תשנ"ג
☆ ☆ ☆

קין
צב"א מרו"ם
ע"ש ר'
צבי אלימלך געלכמאן ז"ל
ב"ר אברהם ז"ל
נלב"ע ד' אלול תשנ"ט
והתו' מרת בריינדל ע"ה
בת ר' מרדכי מנחם ז"ל
נלב"ע כ"ה תמוז תשנ"ט
☆ ☆ ☆

קין
אפרון נמט' לר' שמעון
ע"ש ר' שמעון דאסקאף ז"ל
בן ר' שניאור זלמן ז"ל
נלב"ע ד' מנחם אב תשנ"ח
☆ ☆ ☆

קין
זכרון חיים צבי
ע"ש ר' חיים צבי שווארץ ז"ל
ב"ר חוקי' איתמר מובי' ז"ל
נלב"ע י"ג כסלו תשנ"ה